

FODOR ANDRÁS

Breach Candy Swimming

BOMBAY

„— Ez a mi kis oázisunk,
ahova csak fehérek járnak...”

Garantált vendégeknek
10 rupiáért szabad a bejárás.

Pálmák, virágok, allék
óvó sörénye közt
a meszelt medencébe három
tűfogú fésű szűri
az Arab-tenger üvegsima árját.

„— Újabban már jöhetnek
a bennszülöttek is...”

Igen, bár egyelőre még
nem vízbe, csak a partra.
Homokszín ingben, térdüket verő
nadrágban, mezítlábasan,
ők nyitják ki az ernyőket, nyugágyat,
hozzák a jeges italt a bárból.
De egész mások itt, mint egyebütt.
Hangjuk se hallani.

Homlokomon a déli, fülánk nélküli napfény,
térdemre kiterítve késett hazai újság.
Eltemették a korszak
Eleven Lelkiismeretét ...

S mindezt csak így közlik velem?
Kontinenseken át csak ennyivé
zsugorodik a gyász?
Netán úgy értsem innét:
egy kis ország búcsúja
elfér kétharmad oldalon?

Az uszoda valóban
pompás. A szavatolt
keserű-sós habokban éppen
angol üdvöske plasztikáját
kerengi két német fiú.

De vannak honfitársak is!

Ószfürtű férfi magyaráz a hölgynek:
„— Most három vasat tartok a tűzbe:
Béemvé, Mercédész, vagy Opel...”

Fölöslegek füzére

Arra való a rejtély,
hogy mit nem ért a szem,
ösztön s a fürge szellem
bogozza szüntelen.
De mire kell a langy öbölbe
arénaként egy cifra céllövölde?

Nincs sava, íze, színe,
goromba borsa csak;
a moralisták főztje
megfekszi gyomrodat.
Ki tudja, mért a sok szakács, ha
mind képtelenné vált a kóstolásra?

Testvérek dulakodnak,
egymás torkát lesik,
fegyelmekkel te légy
bírájuk, harmadik.
Méltányos igazságot osszál!
Egyformán cserbenhagytak, amikor bajban voltál.

Megcsalni igazából
csak hű társat lehet,
hisz végül úgyis megbocsát,
hisz arra született,
hogy tiszta fejjel lássa, élje,
milyen szép fájdalom a büntelen fölénye.

És olykor visszatér
a tékozló barát,
hökkenten néz a másik,
hogy újra vele lát.
Rejtvényeim füzérét neki szánom:
töprengjen, kit kivel kapott az áruláson.